

4. час

Како можемо учествовати?

Политички циклус као алат за политичко учешће

Ова табела даје сажет преглед информација које су наставнику потребне за планирање и држање часа.	
Развијање компетенција упућује директно на ЕДЦ/ХРЕ.	
Циљ учења показује шта ученици знају и разумеју.	
Задатак/задачи за ученике, уз методу, чине основни елемент процеса учења.	
Листа материјала је помоћ у припреми часа.	
Предвиђено време наставнику омогућава оквирно планирање времена.	
Развијање компетенција	Методе: давање и слушање презентација. Учествовање: препознавање могућности за политичко учествовање.
Циљ учења	Модел служи као алат за анализу дела сложене целине. Политика има две димензије: решавање проблема и борбу за моћ. Модел политичког циклуса ставља нагласак на прву димензију.
Задачи за ученике	Ученици једни другима дају извештаје о резултатима. Ученици анализирају процес и резултат свог рада.
Материјали и средства	Радни материјал за ученике 6.2 са белешкама ученика.
Метода	Презентације на слободном простору у учионици, пленарна дискусија.
Предвиђено време	1. Презентације ученика. 15 мин.
	2. Дискусија и анализа 25 мин.

Опис часа

1. Презентације ученика

Час започињу ученици. Групе ученика седе у школским клупама које су постављене уз зид, остављајући тако празан простор у средини учионице. Свака група одређује по два говорника који се смењују представљајући своје групе. То омогућава свим ученицима да посете друге групе и стекну увид у њихове резултате.

Овакав децентрализован распоред омогућава да велики број ученика буде активан истовремено. Ниједан ученик на крају неће имати потпуну слику. То би захтевало много више времена, а информација би било превише да би ученици могли да их запамте.

Наставник се придружује ученицима и слуша, не поставља питања и не даје коментаре.

2. Расправа и анализа

Ученици се окупљају у пленарном делу. Седе у кругу или полукругу како би били окренути једни према другима.

Прво се ученици и наставник морају договорити о плану рада. Наставник предлаже да се усредсреде на модел политичког циклуса, а не на проблеме које су проучавали, а ученици би требало са тим да се сложе пре него што се настави час, као што је овде предложено.

Наставник поставља отворено питање, а потом даје реч ученицима:

„Шта је добро функционисало, а шта није функционисало
када сте модел политичког циклуса применили на конкретан
пример?”

Ученици одговарају у улози стручњака и осврћу се на своје искуство у истраживачком задатку. Могуће је да ће говорити о техничким проблемима, као што су прибављање информација или недостатак времена. Могу поменути аналитичке тешкоће, на пример, одлучивање о томе којој фази припада неки конкретан догађај: утврђивању програма, дебати о одлукама или реакцијама на исход неке одлуке. Могу изнети и своја размишљања о самом моделу, постављајући питање да ли он верно одражава стварност.

Није потребно коментисати и одговорати на свако питање које ученици покрену, али ученици и наставник то наравно могу учинити и у складу са тим планирати своје време.

Постоје најмање три кључне констатације које се тичу модела политичког циклуса, а заслужују да се о њима размисли (види материјал за наставнике 6.2). Наставник не треба обавезно све да их предочи; то је само једна од опција. Нека констатација може бити корисна као одговор на коментаре ученика. У противном, наставник бира једну или више њих, као кратак допринос закључку дискусије.